

Jeg hørte en af den f. Kirkes Præster udtale som sin faste Overbevisning, at Mennesker kan genfødes ved at læse i Bibelen — det samme Syn som doerens ved den am. luth. Præsteskole i Maywood. Iøvrigt er det jo velbekendt, at man i den forenede Kirke ikke lægger Skjul paa, men derimod fremhæver, at Bibelen er Gudsordet, altsaa det genfødende Gudsord.

Saa vidt som jeg kender den kirkelige Opfattelse, er det denne, at Genfødsel kun sker i Daaben, at den sker ved levende og blivende Gudsord, at dette Gudsord er Daabens Pagt, Forsagelsens og Troens Ord ved Daaben. Men jeg maa straks vedgaa, at dette kun er min private Opfattelse af, hvad den danske Kirkes Syn er paa denne Sag. Med H. t. Udtalelser fra den danske Kirkes Side om dens Syn paa dette er man nemlig ikke nær saa heldigt stillet som med H. t. den forenede Kirkes Stilling. Udtalelserne fra den danske Kirkes Side om Guds Ord og om Genfødsel har hverken været mange eller klare i de senere Aar. Det er som havde man trukket sig tilbage og helst lader det Spørgsmaal hvile, der for Aar tilbage gennemrystede og til sidst delte danske luth. Kristne i Amerika i de to Samfund, hvori de nu staar. Det er som havde man her lidt et saadant Knæk paa sin Tro til, at det kan gaa an at fremsætte sin Overbevisning, at man nu foretrækker at lade det Spørgsmaal ligge, der forvoldte Knækket. Jeg tvivler paa, at nogen ud fra offentlige Udtalelser i vort Samfund i de sidste 10—15 Aar vil kunne sige, hvad vort Samfunds Stilling er overfor dette Spørgsmaal. I den f. Kirke er det, som sagt, anderledes. Der hævder man klart og tydeligt, offentligt som privat, at Bibelen er Guds Ord, og da man ikke nævner noget andet Gudsord, maa man vel mene, at Skriften er det genfødende Gudsord.

Men de to Samfunds forskellige Holdning i denne Sag giver Anledning til to Formodninger. Først at det kirkelige Syn ikke er saaledes tilegnet i den danske Kirke, som Opfattelsen af Bibelen som Guds Ord uden nogen andet under eller over det er i den forenede Kirke. Dernæst, at i en Sammenlutning af de to Samfund vil det Syn, den Opfattelse, vinde Hævd, som er dybest tilegnet og klarest gives Vidnesbyrd. Dette vil med andre Ord sige, at dersom vort Samfund sluttes sammen med den forenede Kirke, da er det sandsynligt, at det kirkelige Syn vil gaa tabt for de fleste, og den almene Opfattelse vil blive, at det er Skriften og ikke Forsagelsens og Troens Ord ved Daaben, der er det genfødende Gudsord.

Nu kunde der jo saa tænkes og siges: Nu vel, saa lad det Syn leve, som har vist sin praktiske Levedygtighed, og lad det dø, som kun i ringe Grad synes tilegnet og kun faar lavmælt Vidnesbyrd.

Men sæt nu — det kunde jo tænkes — at det kirkelige Syn lige fuldt var det rette, at det kun i ringe Grad er blevet tilegnet, fordi det ikke i Tide blev givet det Vidnesbyrd, det skulde have haft, — eller maaske fordi det som alt andet ægte er svært at faa fat paa, vanskeligt at faa i Eje, medens det — især i dette Land, hvor man som Helhed ikke kender andet Gudsord end Skriften — er ulige lettere at faa Øje paa Bibelen som et Gudsord (som den ogsaa er), uden at trænge dybere ned og faa at se, at der er et andet, og at dette andet er det genfødende.

Ja sæt, at der alligevel var Sandhed i dette Syn, at Troens Ord ved Daaben er det genfødende Gudsord, og Skriftens Ord ikke genføder; og sæt at denne Sandhed var fra Gud, som vi jo dog har set, at der ud fra den-

ne Kristendomsopfattelse skete en stor Vækkelse og Tilegnelse i Danmark og fødtes en ny Sang til Freiserens Ære paa den danske Tunge, hvad maa da deraf følge for den paatænkte Sammenslutnings Vedkommende? Vel noget i Retning af, hvad Gamaliel siger, Ap. G. 5, 38—39: Hvis dette er fra Gud, kan vi ikke forstyrre det — den danske Kirke lige saa lidt som den forenede Kirke. Sandhedsordet har jo nemlig den samme mærkelige Magt som Sædekornet: Du kan kaste det i Jorden, saa det dør; men det kommer op igen. Det vil vel med andre Ord sige, at vel kan dette Slægtled af d. d. Kirke give Slip paa Troens Ord som det genfødende Gudsord ved Daaben for at opnaa en Sammenlutning med Mennesker, der mener, at Skriften er det eneste Gudsord, vi ejer; men da vil der kun være sket dette, at dette Slægtled gaar Glip af Velsignelsen, mens Trosordet vil komme op igen som det, der er Guds levende og blivende Ord. Der er jo dog bleven sunget om Forsagelsens og Troens Ord ved Daaben — og ingen af os har vel mærket nogen uægte Klang i den Tone — at

det opstandne Livs Ord Døden ej mer skal smage.

Jeg for mit Vedkommende tror at denne Profeti nok skal vise sig at være sand — at den ikke alene peger tilbage paa ham, der engang døde og opstod i Jodeland, men ogsaa peger fremad paa det Ords Sejrsang, hvori vi nu fremfor i noget andet ejer ham, idet han gennem det meddeler os sit Liv. Jeg tror, at Forsagelsens og Troens Ord er saaledes staaet op fra de døde i den danske Menighed, at Døden aldrig mere skal komme til at herske over det, saa længe der synges Gud Lovsange paa dansk Tunge.

Er det saaledes, — har jeg Ret i dette, da kunde jo deraf følge, at man blev ikke færdig med den kirkelige Opfattelse, fordi dette Slægtled af d. d. Kirke ofrede den for en Sammenslutnings Skyld — at alt, hvad der derved vilde være sket for d. d. Kirkes Vedkommende, vilde være dette, at den gik Glip af Velsignelsen, medens der for den paatænkte Sammenslutnings Vedkommende var Fare for, at Trosordet her og der kom op igen i enkelte Menneskers Hjerter, og at det for disse Mennesker blev en Livssag at bekendende det som hvad det var blevet for dem, og man saa anden Gang skal til at gennemgaa de Rivninger, der i 90'erne satte saa dybe Mærker i det danske Kirkefolk i Amerika.

Vi bor nu i to Lejre og forlignes saa nogenlunde (skönt noget at prale af i saa Henseende er der ikke.) Er det værd, ved at flytte sammen i een Lejr, at resikere den Ro, vi har opnaaet? De ydre Fordele, der kunde opnaaes, som f. Eks. en større og stærkere „College“-Afdeling, en større Lærerstab ved den fælles Præsteskole, kan de opveje det Tab, det vil være for d. d. Kirke at give Slip paa det, som er dens Liv (5 Mos. 32, 47), — det Tab, det vilde være for d. f. Kirke at komme sammen med nogen, de alligevel ikke kan forlignes med? Arbejdet gaar jo dog nogenlunde i begge Samfund, hvorfor resikere at forstyrre det?

II.

Men dersom vi nu hverken slutter os til „National Lutheran Council“ eller til den forenede Kirke, bliver vi da ikke et lille enligt, foragtet Samfund, som slet ikke bliver regnet med?

Det kommer an paa, om den kirkelige Opfattelse er den, der kommer nærmest den oprindelige Kristendom, eller den ikke er det. Det kommer an paa, om Troens Ord ved Daaben er det Gudsord, hvori Herren Jesus nu kommer os nærmere end i noget andet, eller det ikke er det.

Det kommer an paa, om det er Troens Ord, Apostelen Paulus mener, naar han citerer: „Sig ikke i dit Hjerter, hvem vil fare op til Himlen,“ det vil sige for at føre Kristus ned, eller „hvem vil fare ned i Afgrunden,“ det vil sige for at føre Kristus op fra de døde? — „Ordet er dig nær i din Mund og i dit Hjerter,“ det vil sige det Troens Ord, som vi prædike (Rom. 10), — om Paulus med dette vil sige, at naar Troens Ord er os nær, saa er Jesus Kristus os nær, det kommer an paa, om Forsagelsens og Troens Ord er det Gudsord, som bliver Samlingsmærket for alle Kristne til sidst, det Ord, der for det ny Gudsfolk er dets Liv i endnu højere Betydning end de 10 Budord var det gamle Gudsfolks Liv (5. Mos. 32, 47).

Thi dersom det er dette, da har det jo mindre at sige, hvor alle andre staar nu. Dersom vi staar paa det genfødende Gudsords Grund, da er det jo dem, der maa komme til at staa, hvor vi staar, og ikke omvendt. Ja, hvad mere er, dersom dette Ord er det Gudsord, hvorved alle skal frelses, da er jo den eneste Redning for dem som for os, den, at vi staar fast. Da vilde det jo være saa stor en Ulykke for dem, som det var for os, om vi fraveg dette for at følge dem; thi da var der jo ikke længere det Vidnesbyrd for dem om, hvor de skulde hen, hvad de skulde tro, som Gud havde tiltænkt os at være. Ogsaa her maa vi jo sige: „Hvorledes skulde de høre uden at nogen prædiker?“ (Rom. 10, 14). Nej, hvor skal Kundskab om, hvad der paa Jord er Guds genfødende Ord, komme fra, om ikke fra dem, Gud i sin Naade har aabenbaret dette og lagt dem en Sang paa Læbe, i hvilken de kan udsynge denne Aabenbaring?

At vi ved at tage denne Beslutning ikke at slutte is til nogen, der sætter Skriften i Daabspagten Sted, vil, til at begynde med, komme til at staa som et lille enligt Samfund, hvilket de store ikke regner med, det er der intet Spørgsmaal om. Men hvad kan det have at sige i Forhold til dette Spørgsmaal: Hvor er Sandheden? Hvor er Gud dig nærmest? Om vi foreløbigt bliver regnet med af andre Kristne eller ikke, det vil jo have overordentlig lille Betydning i Forhold til dette, om Gud befinder os at være tro, og derfor selv vil være hos os, selv regner os med. Her maa det siges: „Dømmer selv, hvad der er bedst at eje: Menneskers Anerkendelse, eller Guds Anerkendelse.“

Men desuden er der en helt anden Side ved denne Sag. Det er vor og vore Børns Fremtid som Kristne. Der klages jo adskillige Steder fra, at det er vanskeligt at faa de unge med. Og mange Steder er man kommen ind paa den Tanke: det er Spørgsmaalet, der volder dette. Og jeg skal ikke sige, at det ikke for deres Vedkommende, som slet ikke forstaa Dansk, er Spørgsmaalet. Men Spørgsmaalet har ikke den Betydning, som man nu mange Steder mener. Man er vist kommen til den Opfattelse, at det er Spørgsmaalet, noget nær paa følgende Maade: Der er noget galt i vort Menighedsliv, siden vi ikke kan beholde vore unge. Hvad er det, der er galt? Vi har jo dog bosiddende Præst, og Gudstjeneste holdes regelmæssigt. Men det er jo en Overgangstid: Aa, der har vi det, det er en Overgangstid, det er Spørgsmaalet, det er hvad det er; vi behøver jo blot at laane halvt Øre til de unges indbyrdes Samtale, for at vide, at de taler Engelsk. Og Præsten taler paa Dansk, altsaa er det Spørgsmaalet.

Denne Slutning, saa snublende nær, den end ligger, er ikke rigtig. Thi var Spørgsmaalet hele Sagen, da maatte deraf følge, at naar da de unge forlod dansk Gudstjeneste og sluttede sig til amerikansk luther-

ske Kirke, saa maatte de der føle sig tilfredse og hjemme. Gör de dette? Bevis paa Bevis foreligger paa, at de, der er vokselede op med dansk Kristendom, har overordentlig svært ved at komme til Ro og føle sig hjemme i amerikansk Gudstjeneste. Skal de med i en amerikansk Menighed, da er det som om der skal ske en helt ny Begyndelse for dem; de kan ikke fortsætte paa og med, hvad de har med hjemme fra. Men dette vil jo sige, at Omplantningen skete saa pludselig og voldsomt, at Trevelrødderne, de smaa fine Rødder, der gør, at Livet ved Omplantning kan fortsættes uden Brud eller Standsning, de var blevet revet over. Spørgsmaalet var bleven løst paa den Maade, som mange nu mener, det skal løses; men hverken reddede man det bedste i sit eget eller i sine Børns Menighedsliv ved den Løsning. Dette vil jo atter sige: vi skulde ikke have givet Slip, da vi gav Slip; vi skulde have beholdt disse Mennesker, indtil Livets egen Udvikling førte Overgangen med sig. Vi skulde have levet vort Liv saa kraftigt, skulde have „levet til“ saaledes, at disse var blevne hos os.

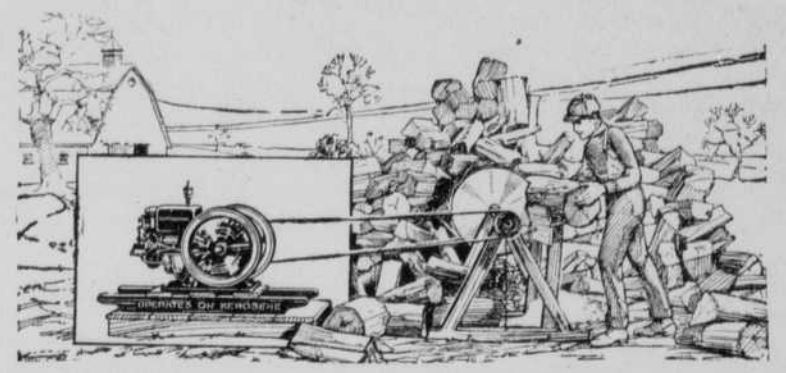
Men nu ved jeg ikke noget, der binder unge Mennesker stærkere end dette at være med i og føle sig med i en Mission. Lad de unge Mennesker, der er noget ved, være med i en Opgave, som de ser har Livsbetydning for dem selv og for andre, de forlader den ikke lettelig. De vil gerne være med, hvor det gælder noget, hvor der med Liv og Død for Øje kæmpes mellem Haab og Frygt, for der kan de være med hele deres Sjæl.

Men hvorledes har det staaet i vort Samfund i disse Aar, da vore unge i Flok er gaaet fra os? Det har staaet saaledes, at kun en enkelt Røst nu og da har hævet sig for at paapege vor Mission som Kirke og som Folk. De unge har ikke faaet Lejlighed til at blive sig bevidste: Vi har noget i den danske Kirke, som de andre ikke ejer, men som det vil være Hjertens Lykke for dem at komme til at eje, og vi skal meddele dem det. Vi har Livssynet, Livslyset fra Gud over Kristendommens inderste Kærne. Dette Lys skal vi lade skinne for alle dem, vi bor i Folkehus sammen med.

Om vi har været bange, om vi har været ængstelige for den Kamp, det altid vil medføre at hævde Sandheden klart og bestemt, eller vi ikke har set det som Sandhed, at Troens Ord ved Daaben er det livgivende Gudsord, og at denne Sandhed skulde vi baade fastholde og udbrede, det ved jeg ikke; men talt derom, som der skulde have været talt, saa det i jublende Glæde gik op for de unge: Vi har en Mission, en Gerning at gøre i dette Land og for dette Land, som vi elsker, en Gerning henlagt til os af Gud, det er der ikke blevet.

Og Resultatet? Resultatet blev, at de unge gik ud at søge andre Steder. Maaske vidste de ikke selv, hvad de søgte, at der var det Livsindhold, den Livsfylde, som det giver, at have en Gerning givet sig af Gud, en Gerning, som jeg kan gøre, som ingen anden kan gøre, og derfor gælder det om, at jeg er tro, det forstod de nok ikke, men de gik. Saa tænkte man, det var Spørgsmaalet. Nej, det var ikke Spørgsmaalet, det var dette, at naar Kristendom i den danske Kirke er akkurat det samme som Kristendom i den amerikanske Kirke, og det er kun Sproget, der skiller, hvorfor da staa længer med det Besvær, som det er at fastholde et fra Landets forskelligt Sprog?

Saaledes staar jo netop den forenede Kirke. Hos dem er Kristendomsopfattelsen den samme som hos Amerikanerne, nemlig, at det er i Bibelen fremfor i noget andet Gudsord, vi nu har Herren hos os. For dem er der ingen Grund til ikke at

Halvanden Tre Seks Ti

Der er ikke længere Tvivl om, at Brugen af en Motor betaler sig for Landmanden. Motorkraft har forlængst vundet sig en Plads i Landbrugsvæsenet. Den har gjort sig uundværlig ved hurtigt og let at udføre de mange Smaaarbejder, som vi ikke behøver at nævne her. De kender dem kun alt for godt, da de udgør en stor Del af Deres daglige Arbejde.

Ikke heller behøver man længere at spørge, hvilken Motor vil gøre bedst Tjeneste.

Landmænd i Tusindvis kan forsikre Dem om, at det eneste Svar er **„International Kerosene Engine“**

I Dag, mens De læser disse Linier, begynder allerede mange nye „Internationals“ at tjene de nye Ejere. Brugen af vore Motorer er økonomisk, fordi de drives ved Olje. Vort Firmas mangeårige Anseelse garanterer for god Materiale i Motorerne og god Konstruktion.

De ovenanførte Tal viser Motorernes forskellige Størrelser. En af dem maa De kunne bruge. Besøg Forhandleren.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY

CHICAGO OF AMERICA USA

FOR HERRENS ANSIGT. Femten korte Taler af Dr. O. Hallesby, Professor ved Menighedsfakultetet i Kristiania. Egner sig til Oplæsning ved Kvinde- og Ungdomsmøder. Da de er korte med klart fremsatte Tanker, er de ypperlige til Brug ved Sygelejer. Pris i Omslag, 40 Cts.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

slutte sig sammen med andre lutherske Samfund.

Men for os er der vor Fremtid og vort Haab. Skal vi bevare dette, da er det vist ikke Vejen at gaa at slutte os sammen med dem, der ikke regner vor Daabspagt, og som vil lære vore Børn ikke at regne Pagten for det, den er. Det er om dem, der holder Pagten, at Herren kender de Tanker, han har tænkt, Tanker om Fred og ikke om Krig for at give dem en Fremtid og et Haab, over dem er det, Herren skal oprinde og hans Herlighed ses.

Herrens Herlighed, det er hans Liv, det evige Liv. Det er den Herlighed, som han har givet os. Men Livet er Menneskes Lys. Hvor Livet leves kraftigt, vil Lyset skinne klart. Har vi frem for nogen andre erkendt, hvor Livets Kilde springer, da vil Livet leves kraftigst hos os, saafremt vi giver os til at øse og drikke af Kilden, — saa fremt vi kendes ved vor Gud i Pagten, som han har kendt sig ved os i Pagten. Da skal vore unge se det og straal af Glæde: Her er Opgave, her er Mission nok til mer end at tage alle vore Kræfter i Brug.

Og da tænker jeg, vi ikke længere vil være et lille enligt og foragtet Samfund; men Herrens Forjættelse om Kirkens Udbredelse skal opfyldes paa os. Valdemar S. Jensen.

Den engelske Udgave

af **BALSLEVS BIBELHISTORIE** 147 Sider. Talrige Billeder solidt Sirtingsbind. Pris 35 Cts. Danisl. Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Bibelskolen i Elk Horn

for unge og gamle, Mænd og Kvinder, aabnes med et Møde Søndag den 4. Juli, Eftermiddag Kl. 3 og slutter Søndag den 18. Juli. Tilrejsende ventes Lørdagen den 3. Juli.

Der vil samtidig blive et Kursus paa Dansk og Engelsk for Søndagsskolelærere.

Nærmere Oplysning ved

Past. M. Matthiesen eller Past. Kr. Anker, Elk Horn, Ia.

DET STORE SKANDINAVISKE SETTLEMENT I LUCK.

Polk County, Wisconsin, som var grundlagt i Aaret 1869 af M. C. Pedersen, Settlementer i Staten. Der er her en glimrende Agerdyrkningsegn med talrige Indsøer, Vandløb, gode Veje, Telefoner, Kirker og Skoler. Farme kan købes til meget rimelige Priser. Hvis interesseret, skriv til Pedersen Land & Loan Company, Luck, Wisconsin. Kontor i State Bank Building.

IMPROVED FARMER

i Price County, Wis., „hvor Høstmistvæket er ukendt“. Mange sælges til Kostende af Improvements. 30,000 Acres improved Land, passende for Farming og Ranching. Rimelige Priser, lette Villkaar. Skriv efter Liste over improved Farmer samt Pamflet. B. C. Alm (Personal), Phillips, Wis.

Køb gode improved Farmer i sydlige No. Dakota førend Priserne gaar op. Den store Tilstrømning for at købe billigere Land, er tvungen til at hæve Priserne. I de næste 90 Dage tilbyder vi Dem alle vore improved Farmer til sidste Aars Priser. Skriv efter Oplysninger.

Dennstedt Land Company Wimbleton, Barnes Co., N. D.

7% af ledig Kapital 7%.

Deres ledige Kapital vil tjene Dem 7 pCt. pro Anno i vor otte Maaneders Indskuds-Certifikater.

First National Bank Highwood, Montana.

Kapital og Surplus \$40,000.00 Medlem af Federal Reserve System